

Warszawa, 2009-06-17

Sąd Najwyższy Rzeczypospolitej Polskiej
Pl. Krasieńskich 2/4/6
00-951 Warszawa

Jan Popończyk

ak

PROTEST WYBORCZY PRZECIWKO WAŻNOŚCI WYBORÓW DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

W trybie artykułu 135 ust 1. Ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. „Ordynacja wyborcza do Parlamentu Europejskiego” (Dziennik Ustaw z 2004 r. Nr 25, poz. 219), wnoszę protest przeciwko ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego z powodów o których mowa w art.134 ust 1, w związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa z art. 248 ust 3 i 4 rozdziału XXXI Ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. „Kodeks karny”, polegającego na ukrywaniu, przerabianiu lub podrabianiu kart do głosowania oraz dopuszczenia do nadużycia przy przyjmowaniu lub obliczaniu głosów, co wypełnia znamiona określone w art. 248 Kodeksu Karnego.

Znane mi są wypadki z co najmniej dwóch komisji wyborczych w okręgu 4 (Warszawa 1), a mianowicie komisji obwodowej nr 321 przy ul. Platynowej oraz komisji obwodowej nr 16 przy ul. Elektoralnej, gdzie głosy oddane na Aleksandra Stefana Popończyka z listy nr 1 (UPR) nie znalazły się w raporcie okręgowej komisji przesłanej do Państwowej Komisji Wyborczej.

W wypadku komisji obwodowej nr 321 dysponuję zdjęciami dwóch prawidłowo zakreślonych kart do głosowania z krzyżykiem przy nazwisku Aleksandra Stefana Popończyka oraz widocznym numerem pieczęci komisji, podczas gdy według raportu komisji obwodowej na tego kandydata nie oddano ani jednego głosu, zaś liczba kart wydanych wyborcom oraz wyjętych z urny się zgadza.

Istnieją następujące możliwe przypadki:

1. brakujące głosy zostały omyłkowo zaliczone innym kandydatom lub omyłkowo znajdują się wśród głosów nieważnych – co może wskazywać zarówno na zwykły błąd jak i na nadużycie przy przyjmowaniu lub przeliczaniu głosów;
2. brakujące głosy nie znajdują się wśród oddanych głosów, w tym nieważnych, natomiast znajdują się w kartach czystych – wskazywałoby to na popełnienie w danej komisji przestępstwa ukrywania i podrabiania kart do głosowania oraz nadużyć przy obliczaniu głosów, w związku z czym konieczne staje się ponowne przeliczenie głosów w skali całego kraju, ze względu na możliwość popełnienia niemożliwego do oszacowania fałszerstwa, polegającego na zastępowaniu kart wyjętych z urn kartami z puli kart nie wydanych, zakreślonych już po zamknięciu lokali wyborczych;

3. brakujących głosów nie ma wśród wszystkich kart do głosowania, zarówno wydanych jak i nie wydanych – wskazywałoby to na popełnienie przestępstwa podrabiania kart do głosowania oraz nadużyć przy obliczaniu głosów, przy czym powtórne przeliczenie głosów w skali kraju mija się z celem, jako że wykazana w takiej sytuacji możliwość niezauważonego wprowadzenia dodatkowych kart do głosowania zastępujących oddane prawidłowo głosy, podważa całą procedurę wyborczą.

Jeżeli w związku z tym Sąd Najwyższy zaleciłby powtórne sprawdzenie kart do głosowania w tych komisjach, w wypadku stwierdzenia popełnienia przestępstwa wymienionego przeze mnie w pkt. 2 mojej skargi, wnoszę o ponowne przeliczenie głosów w skali całego kraju, zaś w wypadku stwierdzenia popełnienia przestępstwa opisanego przeze mnie w pkt. 3 mojej skargi wnoszę o unieważnienie wyborów do Parlamentu Europejskiego w trybie określonym w art. 139 Ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. „Ordynacja wyborcza do Parlamentu Europejskiego” (Dziennik Ustaw z 2004 r. Nr 25, poz. 219).

Z poważaniem

/-/ Jan Popończyk